

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213206793
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2013:7213206793.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa: N. R., nar. X.X.XXXX, bytom N. č. XXXX, Y., Q. M., proti odporkyni: I. R., nar. XX.X.XXXX, bytom v Y., D. č. XX, zastúpená JUDr. Jaroslavou Plažákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Hlavná č. 40, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným na tunajšom súde dňa 28.3.2013 žiadal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyni od 3.8.2012 z dôvodu, že odporkyňa k dátumu 3.8.2012 dovŕšila 18 rokov, školu kde študovala mala ukončenú a bola zamestnaná v spoločnosti Vamex a.s.. Na základe toho usúdil, že dcéra je samostatná a schopná sama sa živiť.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu dňa 1.7.2013 (doručené súdu dňa 12.7.2013) uviedla, že nárok uplatnený navrhovateľom neuznáva v celom rozsahu. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nej bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Košice II, č. k. 20C/611/2000 zo dňa 18.5.2004. Navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 1000,- Sk mesačne. Od 25.1.2012 prebieha na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18P/65/2012 konanie o zvýšenie výživného a doposiaľ nebolo vo veci rozhodnuté. Napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu si navrhovateľ svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnil. Na výživu odporkyne prispieval sporadicky a v rokoch 2007-2011 neprispieval vôbec. Z tohto dôvodu bol navrhovateľ trikrát uznaný vinným za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy. Uviedla, že nie je pravdou, ako uvádza navrhovateľ, že odporkyňa ukončila strednú školu. Dňa 11.7.2012, kedy bola študentkou 2. ročníka Súkromnej strednej odbornej školy, dovŕšila plnoletosť. V súčasnosti (pozn. v čase písomného vyjadrenia) ukončila 3. ročník a od septembra (2013) nastupuje do posledného ročníka, na záver ktorého absolvuje maturitné skúšky. Nie je pravdivým ani tvrdenie navrhovateľa, že je zamestnaná v spol. Vamex, a.s., čo ani nie je možné, keďže je študentkou denného štúdia na strednej škole, kde sa sústavne pripravuje na budúce povolanie. Starostlivosť o jej výživu v plnej miere zabezpečuje jej matka, ktorá má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť, keďže z jej druhého manželstva pochádza mal. syn. Vzhľadom na príjem matky (čistá mzda 274,54 eur) a neplnenie si vyživovacej povinnosti zo strany navrhovateľa, bola odporkyňa nútená začať si od septembra 2012 privyrábať aspoň brigádnicke, pretože študijné povinnosti jej umožňujú len príležitostnú prácu. Jej príjem z brigádnickej činnosti nie je pravidelný, len náhodný a je vo výške cca od 40 do 100 eur mesačne. Mala za to, že tento jej príjem nemá nahrádzať vyživovaciu povinnosť navrhovateľa.

Pojednávania konaného dňa 28.10.2013 sa nezúčastnil navrhovateľ, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil písomne dňa 24.10.2013 a zároveň uviedol, že na základe skreslených informácií bol uvedený do omylu a z tohto dôvodu žiadal o zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporkyňi. O tom, že odporkyňa pokračuje v štúdiu sa dozvedel z jej písomného vyjadrenia a preto jej ďalej posielal výživné vo výške 34 eur mesačne. Ubezpečil súd, že bude posielat výživné až do doby, kým odporkyňa bude schopná sama sa živiť.

Podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. prjednal súd vec v neprítomnosti navrhovateľa.

Vykonaným dokazovaním a oboznámením sa s predloženými dôkazmi zistil súd tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II, č. k. 20C/611/2000 zo dňa 18.5.2004 bolo rozvedené manželstvo navrhovateľa a matky odporkyne F. R., vtedy mal. odporkyňa bola zverená do výchovy a opatery matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 1.000,- Sk mesačne vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky.

Uznesením sp. zn. 5T/121/2009-133 zo dňa 3.8.2012 Okresný súd Košice II vyslovil, že podmiennečne odsúdený N. R. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia určenej trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T/121/2009 zo dňa 31.8.2009, právoplatným dňa 8.10.2009, v trvaní 3 rokov (do 8.10.2012) neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu citovaným rozhodnutím v trvaní dvoch rokov vykoná.

Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 1.10.2013 vyplynulo, že odporkyňa je v školskom roku 2013/2014 žiačkou IV.B triedy denného štúdia na Súkromnej strednej odbornej škole v Košiciach.

Právna zástupkyňa odporkyne pred súdom uviedla, že navrhovateľ má vedomosť o tom, že odporkyňa je stále študentkou strednej školy a to z prebiehajúceho konania o zvýšenie výživného, čo napokon uznal aj navrhovateľ, preto žiadala návrh zamietnuť a priznať odporkyňi náhradu trov konania.

Podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Zb. zákonov o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 62 ods. 2 cit. zákona, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporkyňa je v súčasnosti študentkou štvrtého ročníka denného štúdia na Súkromnej strednej odbornej škole, kde sa sústavne pripravuje na budúce povolanie a táto skutočnosť jej bráni v tom, aby sa riadne zamestnala a bola schopná sama sa živiť.

„Výživou“ dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, t.j. základná výživa, živobytie, ošatenie, vzdelávanie. Zahnuté v tom je aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa, a to aj v dobe, keď už je schopné zabezpečovať si prostriedky na výživu, avšak nemá ešte možnosť bývať vo svojom byte. Ust. § 62 ods. 1 zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do času, pokiaľ nie sú deti samy schopné sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté a plnoleté a z hľadiska veku detí tieto nároky nediferencuje. Podľa Zákona o rodine sú podmienky nároku maloletého i plnoletého dieťaťa na výživné celkom rovnaké.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporkyňa nepostupovala v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. a trovy konania nevyčísliila do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 4 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.